

Johannes Schmidt

Mange af de fortjenstfulde personer, der er begravet omkring søen på afdeling A, er ikke kendt i en bred offentlighed. Det skyldes, at man godt kan være fortjenstfuld på et meget snævert område. Havbiolog Johannes Schmidt er et godt eksempel på dét. De færreste, der passerer hans grav, ved hvem han er, men til gengæld er hans berømt blandt åleforskere verden over. På en lang række havekspeditioner i starten af 1900-tallet eftersøgte hans ålens ynglepladser, og han konstaterede, at jo tættere han kom på Sargassohavet, jo mindre blev de ålelarver, han indfangede. Johannes Schmidt konkluderede derfor, at ålen gyder i Sargassohavet. Den teori er siden lanceringen i 1922 aldrig blevet verificeret, for det er til dato ikke lykkedes nogen at indfange en gydende ål hverken i Sargassohavet eller andre steder. Men teorien er altså heller ikke blevet falsificeret, eller modbevist, og det kan jo i videnskabelig sammenhæng være næsten lige så godt.

Johannes Schmidts gravsten er spændende, fordi den på smuk og enkel vis fortæller om, hvad afdøde brugte sit liv på. Stenen er udsmykket med en medalje udført til minde om hans største hav-ekspedition, det såkaldte Dana-2-togt fra 1928-30, som den dag i dag er en af de mest omfattende udforskninger af dyrelivet i havet. Verdensomsejlingen tilbagelagde 65.000 sømil, og ser man nærmere på medaljen, kan man aflæse ruten - gennem Panama og med hjemrejse syd om Afrika. Da Johannes Schmidt døde i 1933, bare 56 år gammel, var kun en brøkdel af det enormt righoldige materiale fra togtet bearbejdet – det tog i alt 40 år at komme til bunds i dét.